

5889. 1ste Beh. af Lovf. om Byggn. og Lønningsforhold ved det kongelige Theater.

5890

niende Embedsmænd ved Theatret fra at gjøre større Fordringer til Statskassen, end de vilde være istand til at gjøre, naar en saadan Bestemmelse ikke stod der; thi den almindelige Lønningslov har givet den Bestemmelse, at de, der have havt et Sædtillæg, skulde være berettigede til at faae dette betalt paa den Maade, som den foreskriver. Der har baade her og paa et andet Sted været reist Forespørgsel til Ministeriet om, hvorledes det vil forholde sig med denne Sag, og kun naar Lovens Bestemmelse kommer til at foreligge herom, vilde det være sikkert, at vi i disse 5 Aar vilde spare de 10,000 Rbd. om Aaret, som vilde kunne udbetales ifølge den almindelig Lønningslov ud over det Sædtillæg, der er fastsat ved den vedtagne Bestemmelse i Finansloven. Naar jeg samler, hvad jeg her har fremsat, vilde de ærede Medlemmer forstaae, at jeg paa en ganske egen Maade kan klamre mig om de Bestemmelser, jeg her har søgt at samle, idet det er min Overbeviisning, at det, efterat vi have bekræftiget os saalænge med denne Sag, er det Fornuftigste og Billigste, vi i dette Døielik kunne komme til; hvert Aar vi skyde Loven ud, vil gjøre den dyrere. For at tale om Summer og Beløb, vil jeg blot gjøre de Herre opmærksomme paa, at det, her foreslaaes, er 80,000 Rbd. billigere for Statskassen end det, der blev afstemt ved 2den Behandling og som var lige ved at vinde Fleertal. — Jeg skal endnu blot bemærke, at der fra flere Sider tvivles om, at 470,000 Rbd. vilde være nok til alle de Udgifter, der ere omtalte i Loven, hvis en ny Bygning skal opføres. Jeg har naturligviis efter den Leilighed, Thinget har givet mig, søgt at skaffe mig alle de Oplysninger, som kunde betrygge mig med Hensyn til det Beløb, som jeg har fastsat, men jeg vil tillige gjøre de Herre opmærksomme paa, at der i Virkeligheden bevilges mere, og at der, ved en forstandig Fremgangsmaade med Hensyn til Anvendelsen af disse Midler under al den Control og Sikkerhed, som her er søgt tilveiebragt, vil være mere at raade over end de

470,000 Rbd., hvorefter Tælen er, thi naar man paa en fornøftig Maade anvender de Materialier, der staae i den gamle Bygning, som i Virkeligheden er ny, da den er opført for 12 Aar siden og af udmærkede Materialier i alle Henseender, baade med Hensyn til Tag, Bjælker og Murrsteen, vil her være saadanne Midler, at der ikke kan være Tvivl om, at det Maal, vi efterstræbe, virkelig vil blive saaledes opnaaet, at der ikke kan være Tale om noget Kniberi enten paa den ene eller paa den anden Maade. De Midler, som paa denne Maade vilde komme tilstede, vilde jo kunne anvendes i det Diemed, her foreligger. Vi have, mine Herrer, ved tredie Behandling af Finansloven vedtaget, at der i 5 Aar skal ydes 50,000 Rbd., men heller ikke mere, til det kongelige Theater, og denne Bestemmelse kan sikkes ved § 8 i Lovforslaget. Derved ere vi sikrede mod Overbebyrdelse i de følgende 5 Aar, og vi have ikke sluppet saa nemt i noget af de foregaaende Aar. — Naar jeg nu opfordrer Thinget til at følge mig og at tage en saadan Lov, som jeg er istand til at rædde det, skeer det, fordi jeg har den fulde Overbeviisning, at denne Lov er det eneste Mittel til, at der, naar den Finanslov foreligger, ved hvilken jeg har søgt at sikre os en fuldstændig Handlefrihed, kan skaffes os Leilighed til at nedsette Beløbet først fra 50,000 Rbd. til 40,000 Rbd. og, alt som Driften viser sig mere og mere, at kunne betale sig, maaskee mere, men naar vi ikke tage Loven, er der en Sandsynlighed for, at vi maae blive staaende ved det, vi allerede have vedtaget. Til Slutningen vil jeg, mine Herrer, bede Dem, idet jeg holder det Forslag, jeg har forelagt Dem, i min høire Haand, og det, som Regjeringen gif ud fra taar, i den anden, om det at fastholde to Bestemmelser, som vissefelig nok ere værd at mærke sig. Regjeringen havde i sin § 25 foreslaaet, at et meget stort Beløb skulde tilskydes fra anden Side, men, vel at mærke, kun saalænge Theatret bestod som Statsinstitution, saalænge